Vlaamse Regering

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN
DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: **- Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake slachtofferzorg**
- Definitieve goedkeuring en machtiging tot ondertekening

Samenvatting
Vlaanderen heeft sinds 7 april 1998 een samenwerkingsakkoord rond slachtofferzorg. Daarin wordt omschreven hoe de verschillende diensten op de verschillende bevoegdheidsniveaus die taken opnemen naar slachtoffers toe, moeten samenwerken. Na 25 jaar dringt een actualisatie en optimalisatie van dit samenwerkingsakkoord zich op. Zo wordt in het nieuwe samenwerkingsakkoord bijvoorbeeld rekening gehouden met de bevoegdheidsoverdracht van de dienst slachtofferonthaal van de justitiehuizen in het kader van de zesde staatshervorming. Daarnaast wordt ook het slachtoffer zoveel mogelijk centraal gezet. De beleving van het slachtoffer staat centraal in de afspraken die gemaakt worden rond de samenwerking van de verschillende diensten. Het samenwerkingsakkoord inzake slachtofferzorg tussen de bevoegde diensten van de Federale staat en de Vlaamse Gemeenschap is gericht op structurele samenwerking inzake slachtofferzorg op het Nederlandse taalgebied.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

- Beleidsveld Justitie en Handhaving binnen het beleidsdomein Kanselarij, Bestuur, Buitenlandse Zaken en Justitie;
- Beleidsveld Welzijn, Gezondheids- en Woonzorg binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

De basisrechten van slachtoffers zijn ingeschreven in de Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en van de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad.

Andere Europese teksten die ernaar streefden het slachtofferbeleid te verstevigen:

- de Richtlijn 2004/80/EG van de Raad van 29 april 2004 betreffende de schadeloosstelling van slachtoffers van misdrijven;
- de Richtlijn 2011/93/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, en ter vervanging van Kaderbesluit 2004/68/JBZ van de Raad;
- het Verdrag van de Raad van Europa van 25 oktober 2007 inzake de bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting en seksueel misbruik;
- het Verdrag van de Raad van Europa van 11 mei 2011 inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld;
- de Richtlijn 2017/541 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2017 inzake terrorismebestrijding en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/475/JBZ van de Raad en tot wijziging van Besluit 2005/671/JBZ van de Raad.

Het beoogde doel van het hernieuwde samenwerkingsakkoord is tot een verbeterde structurele samenwerking te komen ten gunste van slachtoffers tussen de verschillende machtsniveaus die belast worden met het slachtofferbeleid en om een blijvende aandacht te besteden aan een gecoördineerde en kwaliteitsvolle begeleiding voor slachtoffers.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het voorliggend akkoord werd onderhandeld door de afgevaardigden van de bevoegde overheden van Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap.

Het ontwerp van het samenwerkingsakkoord werd een eerste keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 17 maart 2023. Na het advies van de CC GPI, de VTC, de Vlaamse Raad WVG, de Adviesraad van Burgemeesters, de COC, de GBA, het College van hoven en rechtbanken en het College van procureurs-generaal werd het samenwerkingsakkoord een tweede keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 7 juli 2023. Het samenwerkingsakkoord werd op 7 juli 2023 ondertekend.

De Raad van State verstrekte advies nr. 74.193/VR op 28 september 2023. Hierna wordt aangegeven op welke wijze werd tegemoetgekomen aan de elementen uit het advies:

- De Raad stelt dat in artikel 6, §2, en artikel 37, 1°, van het samenwerkingsakkoord geen verordenende bevoegdheid kan worden toegekend aan de Vlaamse commissie Slachtofferzorg om het referentiedocument op te stellen, gezien het verlenen van verordenende bevoegdheid in beginsel niet in overeenstemming is met de algemene publiekrechtelijke beginstelen omdat geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Ter verwerking van dit advies werd in artikel 6, §2, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord en in artikel 6, zesde lid, van de memorie van toelichting toegevoegd dat het referentiedocument door de commissie wordt voorgelegd aan de bevoegde overheden ter goedkeuring, die zo nodig het document kunnen bijsturen. Gezien artikel 37, 1°, van het samenwerkingsakkoord enkel verwijst naar artikel 6, §2, van het samenwerkingsakkoord, werd dit artikel niet verder aangepast.
- De Raad van State stelt dat in artikel 14 van het samenwerkingsakkoord de tekst moet vervolledigd worden met de verduidelijking die in de toelichting bij het artikel is opgenomen, zodat het duidelijk is dat het niet gaat om persoonsgegevens. Ter verwerking van dit advies werd een derde lid toegevoegd aan artikel 14 van het samenwerkingsakkoord, dat de tekst uit de memorie van toelichting overneemt en bepaalt dat het gaat om geanonimiseerde en gegeneraliseerde gegevens, waardoor de algemene verordening gegevensbescherming niet van toepassing is.
- De Raad van State stelt dat het niet duidelijk is of de opsomming in artikel 18, §3, 1°, van het samenwerkingsakkoord limitatief is en dat, gelet op het legaliteitsbeginsel, de opsomming

uitputtend moet zijn. Gezien de opsomming limitatief bedoeld is, werd ter verwerking van dit advies de zinsnede “meer bepaald” geschrapt in het samenwerkingsakkoord.

- De Raad van State adviseert dat artikel 18, §3, tweede lid, 1°, van het samenwerkingsakkoord moet worden vervolledigd door te vermelden van welke personen de persoonsgegevens betreffende de strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten worden overgemaakt. Ter verwerking van dit advies werd in hetzelfde artikel, 1° en 2°, van het samenwerkingsakkoord en artikel 18, vijfde lid van de memorie van toelichting toegevoegd dat het om persoonsgegevens van het slachtoffer gaat.
- De Raad van State stelt in artikel 18, §3, tweede lid ,1° , van het samenwerkingsakkoord dat het de opmerking 10.1 van het advies van 9 mei 2023 van de COC volgt en dat het bijgevolg niet toekomt aan de politie om een beoordeling te maken nopens het feit of het geheim van het onderzoek zich ertegen zou verzetten de persoonsgegevens in voornoemd artikel over te maken aan de bevoegde diensten slachtofferzorg. De Raad adviseert om in 1° de woorden ‘na akkoord van de bevoegde magistraat conform de regels van het Wetboek van Strafvordering” toe te voegen. Ter verwerking van dit advies werd in hetzelfde artikel van het samenwerkingsakkoord toegevoegd dat de doorgifte van persoonsgegevens conform de geldende richtlijnen en regelgeving moet gebeuren. In de memorie wordt in artikel 18, vierde lid, toegevoegd dat het aangewezen is dat het College van procureurs-generaal hiervoor richtlijnen opstelt. In afwachting van de opmaak van dergelijke richtlijnen, wordt de werkwijze gehanteerd dat de omschrijving van de feiten zoals bepaald in artikel 18, §3, tweede lid, 1°, van het akkoord enkel de kwalificatie van de feiten betreft. Het advies van de Raad van State om te verwijzen naar het Wetboek van Strafvordering wordt niet gevolgd, gezien in het advies van de Raad van State (zie advies nr. 65.629/VR van 5 april 2019) over het Brussels samenwerkingsakkoord slachtofferzorg wordt verduidelijkt dat in een samenwerkingsakkoord dat goedgekeurd is door de bevoegde wetgevers, er niet aan herinnerd hoeft te worden dat de adressanten ervan geacht worden de regels na te leven die in de bestaande wetgevende teksten verankerd zijn. De politie dient steeds de regels van het Wetboek van Strafvordering na te leven, waardoor een extra vermelding van het Wetboek van Strafvordering niet aangewezen is.
- De Raad van State adviseert om artikel 18, §3, derde lid, van het samenwerkingsakkoord zodanig te formuleren dat blijkt dat de gegevens waarvan sprake is, gegevens zijn die betrekking hebben op het slachtoffer, indien dit de bedoeling is. Ter verwerking van dit advies werd in hetzelfde artikel van het samenwerkingsakkoord en artikel 18, zesde lid, van de memorie van toelichting aangevuld dat het gegevens van het slachtoffer betreft.
- De Raad van State wijst in artikel 18, §3, derde lid, van het samenwerkingsakkoord op het feit dat het slachtoffer dient in te stemmen met de uitwisseling van persoonsgegevens, en dat dit vragen doet rijzen naar het bewijs ervan ingeval de instemming enkel mondeling wordt gegeven. Ter verwerking van dit advies werd in artikel 18, vijfde lid, van de memorie van toelichting bij het samenwerkingsakkoord toegevoegd dat politiemedewerkers en medewerkers van de dienst politionele slachtofferbejegening erover moeten waken dat het slachtoffer daadwerkelijk de gelegenheid krijgt om zijn instemming op een vrije, specifieke, geïnformeerde en ondubbelzinnige wijze te geven..
- De Raad van State stelt in artikel 28, §2, vierde lid, van het samenwerkingsakkoord dat het in strijd is met het legaliteitsbeginsel, vermeld in artikel 22 van de Grondwet, indien de bewaartermijnen voor sommige actoren enkel in een verordenende bepaling is geregeld, of de toepasselijke verordenende bepalingen lacunair zijn opgesteld en dat de bepalingen waarnaar wordt verwezen opnieuw tegen het licht moeten worden gehouden. Dit advies geeft geen aanleiding tot directe aanpassingen aan de huidige teksten. Voor de justitiehuizen geldt het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit (advies nr. 52/2019 van 27 februari 2019, randnr. 55 en 56) bij het decreet van 26 april 2019 houdende de justitiehuizen en de juridische eerstelijnsbijstand. Dit advies geeft aan dat de specifieke bewaartermijnen of afbakeningscriteria ook in een uitvoeringsbesluit kunnen worden opgenomen. Voor de centra voor algemeen welzijnswerk geldt dat de opmerking van de Raad van State rond de

bewaartermijn zal worden onderzocht, en het CAW-decreet zal, indien nodig, worden aangepast.

- De Raad van State adviseert in artikel 34, §4, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord dat de woorden "binnen de regio" moeten worden verduidelijkt. Ter verwerking van dit advies werd in hetzelfde artikel van het samenwerkingsakkoord en in artikel 34, vijfde lid, van de memorie van toelichting toegevoegd dat het de diensten slachtofferzorg betreft wiens werkgebied valt binnen dezelfde gerechtelijk arrondissementsafdeling van het netwerk..
- De Raad van State stelt dat in artikel 36 van het samenwerkingsakkoord, gelet op de samenstelling van de Commissie die zowel vertegenwoordigers bevat van de federale instellingen als van gemeenschapsinstellingen, de woorden "Vlaamse commissie slachtofferzorg" worden vervangen door de woorden "Commissie slachtofferzorg voor het Nederlandse taalgebied". In artikel 36 van de memorie van toelichting wordt daarom een eerste lid toegevoegd waarin verduidelijkt wordt dat de commissie bestaat uit vertegenwoordigers van zowel federale als gemeenschapsinstellingen.
- De Raad van State adviseert in artikel 41 van het samenwerkingsakkoord dat de zin als volgt moet worden aangepast: "Het samenwerkingsakkoord van 7 april 1998 inzake slachtofferzorg wordt opgeheven.". Dit advies werd gevolgd.
- De Raad van State adviseert om de bepaling die de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord regels, aan het slot van de tekst te plaatsen. Ter verwerking van dit advies werd de bepaling in het samenwerkingsakkoord rond de inwerkingtreding verplaatst naar het laatste artikel van het samenwerkingsakkoord, waardoor het oorspronkelijke artikel 40 in de aangepaste tekst artikel 41 wordt, en het oorspronkelijke artikel 41 in de aangepaste tekst artikel 40 wordt.
- De Raad van State adviseert dat bepaalde begrippen (in artikel 7, artikel 18, §3, eerste lid, 1° en artikel 18, §3, tweede lid, 1°, van het samenwerkingsakkoord) in de Franse tekst moeten worden aangepast, met het oog op een correcte vertaling van de Nederlandse tekst. Dit advies werd gevolgd.

2. INHOUD

A. ALGEMEEN

Probleemstelling

Op 7 april 1998 werd het eerste samenwerkingsakkoord inzake slachtofferzorg ondertekend door de federale staat en de Vlaamse Gemeenschap. Op 11 april 1999 werd het samenwerkingsakkoord bekrachtigd als wettelijk kader voor de structurele samenwerking tussen deze diensten in functie van een kwaliteitsvolle zorg- en dienstverlening aan slachtoffers.

Sinds haar ondertekening werd het samenwerkingsakkoord geen enkele keer gewijzigd. Op initiatief van het Nationaal Forum werd in 2009 aan de arrondissementele raden voor slachtofferbeleid gevraagd het samenwerkingsakkoord te evalueren. Op basis van de resultaten stelde het Nationaal Forum een advies op met voorstellen tot aanpassing van het samenwerkingsakkoord. Dit advies werd echter nooit formeel goedgekeurd omdat het Nationaal Forum na 2010 niet meer samen kwam.

Na 25 jaar dringt een actualisatie (door o.a. de zesde staatshervorming) en optimalisatie van dit samenwerkingsakkoord zich op. Vlaams minister van Justitie en Handhaving nam hiervoor het initiatief en bracht alle nodige actoren samen.

Het voorliggend samenwerkingsakkoord is gebaseerd op de tekst van het samenwerkingsakkoord uit 1998, maar werd volledig herdacht vanuit het standpunt van het slachtoffer. Er werd niet langer uitgegaan van de taken en opdrachten van de klassieke triade binnen slachtofferzorg

(slachtofferbejegening van politie, slachtofferhulp van CAW en slachtofferonthaal van de justitiehuizen), maar de beleving van het slachtoffer stond centraal in de opmaak van de samenwerkingsafspraken gemaakt in dit samenwerkingsakkoord. Daarnaast werd er ook rekening gehouden met de evaluatie van de arrondissementele raden van 2009 en het advies dat het Nationaal Forum op basis daarvan formuleerde. Uiteraard werd het samenwerkingsakkoord ook geactualiseerd bijvoorbeeld met betrekking tot de bevoegdheidsoverdracht van de dienst slachtofferonthaal van de justitiehuizen naar de gemeenschappen.

Impactanalyse

Impact op kinderen en jongeren – JoKER

Het voorliggend ontwerp biedt een algemeen en overkoepelend kader voor de samenwerking tussen de politie (onder de noemer van politionele slachtofferbejegening), centra voor algemeen welzijnswerk (onder de noemer van slachtofferhulp) en justitie (onder de noemer van slachtofferonthaal binnen de justitiehuizen). Deze diensten hebben een specifieke opdracht inzake slachtofferzorg en beogen daarbij de brede doelgroep van slachtoffers. In het ontwerp wordt er binnen deze doelgroep geen onderscheid gemaakt tussen meerder- of minderjarige slachtoffers. Elke natuurlijke persoon, evenals zijn na(ast)bestaanden wordt omvat. Er wordt hierdoor rekening gehouden met élke minderjarige of jongere die hierdoor in contact kan komen met de diensten slachtofferzorg. Niet enkel als rechtstreeks slachtoffer, maar ook als kind van een slachtoffer (getuige) of als na(ast)bestaande.

Het ontwerp komt de rechten van kinderen als slachtoffers ten goede, omdat er hiervoor een bijzondere aandacht is doorheen het samenwerkingsakkoord. Aan de actoren van slachtofferzorg wordt er in lijn van hun verplichtingen binnen het samenwerkingsakkoord gevraagd om een bijzondere aandacht te hebben voor de specifieke behoeften van kwetsbare slachtoffers, zoals het minderjarige slachtoffer en minderjarige kinderen van het slachtoffer. De actoren van het samenwerkingsakkoord houden ook rekening met het belang van het kind in hun eigen werking. Ook de informatie die verstrekt wordt aan een minderjarig slachtoffer, moet op diens maat geboden worden, rekening houdend met diens kwetsbaarheid.

Gezien minderjarige slachtoffers specifieke noden en behoeften hebben, dienen deze tijdig gedetecteerd te worden. Zo zal bijvoorbeeld een politiemedewerker of de dienst politionele slachtofferbejegening extra aandacht hebben voor minderjarige slachtoffers in het kader van de hercontactname. Een mogelijks negatieve impact van dit samenwerkingsakkoord kan zijn dat het minderjarige slachtoffer wordt betrokken in de hulpverlening maar zelf geen nood ziet aan begeleiding, of dat de relatie met diens ouders of opvoedingsverantwoordelijken door de hulpverlening mogelijks in het gedrang kan komen. Echter zullen de diensten slachtofferzorg steeds rekening houden met de specifieke individuele noden van het slachtoffer. Zij houden hierbij ook steeds rekening met diens omgeving, waaronder dus ook met eventuele ouders of opvoedingsverantwoordelijken. Een andere mogelijks negatieve impact kan zijn dat de actoren in het samenwerkingsakkoord niet voldoen aan de specifieke hulpvraag van het minderjarige slachtoffer. Hieraan tracht men tegemoet te komen door, slechts indien gewenst door het minderjarige slachtoffer of indien noodzakelijk, op een uitdrukkelijk warme manier door te verwijzen naar meer gespecialiseerd aanbod bij diensten die niet als actor betrokken worden in dit ontwerp van samenwerkingsakkoord. Dit kan bijvoorbeeld gaan over een specifiek hulp- en dienstverleningsaanbod voor minderjarigen.

Opdat er doorgaans een goed overzicht is op de specifiek hulp- en dienstverleningsaanbod voor minderjarigen binnen een regio, wordt binnen het samenwerkingsakkoord op niveau van de arrondissementsafdeling eveneens een overleg geïnstalleerd waarbij ook vertegenwoordigers van organisaties die binnen de regio slachtofferzorg aanbieden aan minderjarigen uitgenodigd, zoals het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling. Voorts wordt in de nieuwe Vlaamse overlegstructuur ook

het Vlaams Expertisecentrum voor Kindermishandeling betrokken. Deze overlegstructuren komen hierdoor de laagdrempeligheid van hulpverlening naar minderjarigen toe, ten goede. Er wordt verder voorzien in een proactief, outreachend en aanklampend aanbod, met als gevolg dat ook kinderen en jongeren de blijvende aandacht verkrijgen.

Opdat de betrokken diensten slachtofferzorg voldoende oog hebben voor de specifieke behoeften van kwetsbare slachtoffers zoals het minderjarige slachtoffer, voorziet het ontwerp tot slot dat de overheden moeten investeren in gespecialiseerde en voortgezette opleidingen voor specifieke doelgroepen zoals minderjarige slachtoffers.

Er wordt bijzondere aandacht besteed aan de rechtspositie van kinderen. Kinderen en jongeren hebben vanuit het Kinderrechtenverdrag van 20 november 1989 recht op bijzondere zorg en bijstand. Ook in de context van het samenwerkingsakkoord worden zij aanzien als kwetsbare doelgroep. Omdat ze een groter risico lopen op (secundaire) victimisatie, is het dan ook essentieel dat de noden en rechten van kindslachtoffers gerespecteerd worden. Eén van de uitgangspunten van het samenwerkingsakkoord, is daarom ook de Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten (kortweg de slachtofferrichtlijn). Overweging 14 van deze richtlijn, die gebaseerd is op artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, stelt dat het belang van het kind voorop moet staan, en stelt dat kindslachtoffers moeten beschouwd worden en behandeld worden als personen die de rechten in de richtlijn ten volle moeten kunnen genieten. De slachtofferrichtlijn beschouwt kinderen altijd als kwetsbare slachtoffers, vooral zij die lijden onder secundaire en herhaalde victimisering, intimidatie of wraak. Daarom moeten kinderen en jongeren kunnen genieten van specifieke bescherming, belangenbehartiging en passende ondersteuning krijgen van gespecialiseerde hulporganisaties die hun hulp aanbieden op basis van een individuele beoordeling. Dit sluit eveneens aan bij artikel 8 van het facultatief protocol over kinderhandel, kinderprostitutie en kinderpornografie van 25 mei 2000 bij het Kinderrechtenverdrag. Ook binnen de uitwerking van het samenwerkingsakkoord zal het belang van het kind vooropgesteld worden, in overeenstemming met het gelijkgestelde basisbeginsel van het Kinderrechtenverdrag en de overwegingen van de slachtofferrichtlijn. Er wordt eveneens rekening gehouden met hun specifieke noden en behoeften en met de mogelijkheid voor kinderen en jongeren om voornoemde rechten uit te oefenen, zoals hiervoor reeds uiteengezet.

Er zou in dit opzicht kunnen geopteerd worden voor het afsluiten van een bijkomend specifiek samenwerkingsakkoord omtrent de minderjarige slachtoffers. Indien voor deze keuze zou worden gekozen, moet dit eerst worden afgetoetst met experten op het vlak van kinderrechten (bijvoorbeeld het Kinderrechtencommissariaat, het Vertrouwenscentrum voor Kindermishandeling of Cachet). Echter dient het huidige samenwerkingsakkoord als voldoende basis om de specifieke noden en behoeften van minderjarige slachtoffers in rekening te brengen. Er wordt immers, zoals hiervoor vermeld, onder andere voorzien om te investeren in gespecialiseerde en voortgezette opleidingen voor de specifieke doelgroep van minderjarigen, overlegstructuren waarbij het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling betrokken is en steeds rekening gehouden met het belang van het kind en diens omgeving.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Voor meer toelichting bij de inhoud van het akkoord, verwijzen we naar de artikelsgewijze bespreking in de Memorie van Toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord (als bijlage).

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 8 maart 2023.

Het begrotingsakkoord werd verleend op 13 maart 2023.

B. ESR-TOETS

Er is geen ESR-impact

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel heeft geen weerslag op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten.
Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor Bestuurszaken, is dus niet vereist.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het voorstel heeft geen weerslag op de lokale of provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Na de definitieve goedkeuring van de Vlaamse Regering, zal het samenwerkingsakkoord ter goedkeuring voorgelegd worden aan het overlegcomité. Nadien zal het samenwerkingsakkoord ondertekend worden. Vervolgens wordt het instemmingsdecreet voor de definitieve goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1. haar goedkeuring te hechten aan het voormelde samenwerkingsakkoord;

2. De Minister-president van de Vlaamse Regering, de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en de Vlaamse minister van Justitie en handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme te machtigen onderhavig samenwerkingsakkoord te tekenen.

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

Zuhal DEMIR

Bijlagen:

- samenwerkingsakkoord tussen de Federale staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake slachtofferzorg;
- memorie van toelichting bij het samenwerkingsakkoord;
- advies nr. 74.193/VR van 28 september 2023 van de Raad van State.